

[Leif Hermann]

Forslagets hensigt – sådan har jeg i hvert fald opfattet det – nemlig at give ejeren af ejendommen indflydelse på forløbet af tvangsauktionen, kan jeg sådan set godt støtte.

Det er nok afgørende i tvangsauktionssituationer – og i andre mere fallitprægede situationer, kunne man sige – at den, det går ud over, også får indflydelse på det forløb, der forestår.

Jeg er imidlertid ikke sikker på, at Fremskridtspartiets forslag løser problemet, fordi problemet jo dybest set er et ressourceproblem i fogedretterne. Den egentlige forskel på den gældende retstilstand og den, Fremskridtspartiet foreslår, er vel den enkle, at også ejeren af ejendommen kan begære tvangsauktionen.

Om det vil fremskynde tvangsauktionen, er jeg stærkt i tvivl om, for det forudsætter jo netop, at der er en kapacitet til stede i fogedretterne, der kan opfange disse begæring og sikre, at tvangsauktionerne afvikles hurtigere, end når det drejer sig om en panthaverbegæring. Det er således slet ikke sikkert, at det, fru Kirsten Jacobsen ønsker at opnå med Fremskridtspartiets forslag, også opnås med det.

Det er i forslagens bemærkninger angivet, at der kan spares nogle penge ved at lade ejeren selv indgive begæringen og i øvrigt rationalisere tvangsauktionsproceduren, når det drejer sig om ejerbegæring. Det er ikke sikkert. Det forudsætter vel, at der ikke sker misligholdelse af de forpligtelser, der er knyttet til ejendommen. Hvis der sker en misligholdelse af disse forpligtelser, så er det ganske vanskeligt at se, hvorledes disse omkostninger ikke også skulle påløbe, når det drejer sig om ejerbegærede tvangsauktioner.

Vi vil ikke afvise at tage dette spørgsmål op, men som andre ordførere har nævnt, er der et arbejde i gang i Justitsministeriets regi, og vi mener, at dette arbejde bør færdiggøres, selv om det havde været praktisk, at det – i overensstemmelse med de tilsagn, der er givet – kunne være færdiggjort i denne folketingssamling. Vi vil altså, om jeg så må sige, afvise for tiden, men ser gerne forslagens principper inddraget i det arbejde, som formentlig bliver forelagt Folketinget, når samlingen begynder igen til efteråret.

Sonja Albrink (CD):

Da mit partis ordfører, hr. Nør Christensen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremføre CD's synspunkter.

Beslutningsforslaget er mere eller mindre en genfremsættelse fra oktober 1976. Som vi allerede har hørt, har justitsministeren bebudet, at han vil fremkomme med et lovforslag i den nye folketingssamling, og derfor finder vi ikke på nuværende tidspunkt, at der er grundlag for dette initiativ.

Jeg skal derfor afvise beslutningsforslaget.

Knud Lind (FP):

Den 10. oktober 1989 skrev Realkreditrådet til justitsministeren og oplyste, at der efter rådets opfattelse er et behov for en væsentlig nedbringelse af de ofte lange berammelsestider for tvangsauktioner i mange af landets fogedretter.

Dette problem er bestemt ikke nyt, idet Udvalget vedrørende Tvangsauktioner allerede i september 1989 afgav en redegørelse, hvori problemet blev berørt. Af redegørelsen fremgår det, at man overvejer i en arbejdsgruppe, hvordan man kan forenkle tvangsauktionsproceduren.

Alt imens disse overvejelser har stået på, stiger antallet af tvangsauktioner, og man kan forvente, at de vil stige yderligere. Det vil således ikke hjælpe ret meget på problemet, hvis man blot søger at løse det ved f.eks. at antage en medhjælper i fogedretten til tvangsauktioner.

Vi kan vist alle blive enige om, at en langvarig tvangsauktion er en meget stor belastning for en familie. Fremskridtspartiets beslutningsforslag om frivillige tvangsauktioner skal ses som et supplement til de øvrige forslag, som måtte være nødvendige for at rette op på den uheldige udvikling inden for den private boligsektor.

Forslaget drejer sig om husejere, som ønsker at sælge ejendommen, men som på grund af ejendommens behæftelsesforhold ikke er i stand til at bringe en handel til fuldførelse. De skal i tilfælde af et skriftligt købstilbud via fogedretten kunne indkalde de panthavere, som ikke vil kunne få fuld dækning, til et såkaldt offentligt salgsmøde med 14 dages varsel. Det er muligt, at de 14 dages varsel er for kort og i stedet burde være 3 uger.

På det indkaldte salgsmøde kan der muligvis være indkommet et efter fogedrettens skøn bedre købstilbud på ejendommen end det oprindelige. Dækker det bedste købstilbud ikke alle panthaveres krav, så tilbydes ejendommen panthaverne efter tur, således at den sidst